

שְׁלֹשָׁה שְׂאֵבְלוֹ

פָּרָק שְׁבִיעִי

בְּרָכוֹת

והטוב והמטיב. וא"ת ואמאי פותחת בצרוף וכלל סמוכה
לחצרתה היא ויש לומר דנתקנה בפני עלמה (היא)
בשציל הרגיו ביתר* וא"ת אמאי חניפה חותמת בצרוף וי"ל משום
דקלרה היא רק שחקנו לאחר פך שלש מלכויות ושלש גמולות ושלש

[כדאיחא לקמן מה:]

[וימר ביחור ממלא כמו
ספחים קד: ד"ה חוץ]

כז א מיי"פ"ז מכלכות
ברכות הלכה ה
סמג עשין כז עוש"ע
ח"ה ס"י קפט סעוף ב
עוש"ע י"ד סימן שעט
סעוף א:

כח ב מיי"ס ס"ה
ה"ל ב עוש"ע ח"ה
ס"י [קלכ סעוף ח ובס"י]
ר סעוף ב:

כט ג מיי"פ"ז מה"ל
ברכות ה"א סמג
ס:

ל ד מיי"ס ומג סס
עוש"ע ח"ה סימן
קס סעוף ב:

לא ה מיי"ס סס ה"ל יב
סמג סס עוש"ע
ח"ה ס"י קפ"א סעוף ו:
לב ז מיי"ס [ס"י]
י"ד ס"י רמב סעוף
ז בהג"ה:]

[ע"י רש"י וע"י מג"ה
ס"י קפ"א ס"ק י"א דל"ל
סע"ד]

רב נסים גאון

שאני פרמי דבנות
מזוהו ודו מבדין
זה את זה ברמזותי של
זה ובנין כל אחד מהן מה
שחברו אמר ובפ"ק
דמסכת תענה (דף ה)
ר' יהושע בן תענה היה
קאי בי קיסר אחי ליה
הדא מינא עמא
דאחודרעו מאריה
לאפה מנייהו אחי
ליה אדרי דו נשיה
עליט אמרו ליה ל"י
ויהושע בן תענה מאי
אחי' ק' עמא דאחודרעו
מאריה לאפה מניה
ומאי אחויה ליה ידו
נשיה עליט אמרו ליה
לדעא מינא מאי אחויה
ליה עמא דאחודרעו
מאריה לאפה מניה
ומאי אחי' ק' לא ידענא
אמרי נביא דלא ידע
מאי מחו ליה במחז
יתב [בגמ' איחא דר"י]
קפיה מלכא וקמלוה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לסיק וכו'
ולמר מנכ"ד י"ל
מן טעם לך [ש"ה]:

ויש מהם חותם ולא פותח. כגון ברכה הסמוכה לחצרתה שהרי כבר
פתח בצרכה ראשונה וברכה אחרונה שבקריאת שמע חמת ולייב חמת
ואמנה שאע"פ שק"ש מפסיק ביניהם לחצרות דלפניה סמוכה וכו' ויא
לה סמוכה לחצרתה: הטוב והמטיב וכו'. דלאו סמוכה לחצרתה

[מס' שמחות
סוף פ"ד ע"ה]

ס

[מרגום של
כשלוס ובמישור
כש למלא ובתורה
וע"י בערוך ערך
פיר']

חוספתה פ"ה

לעיל מג ע"ה

ולא

ויש מהן שחותם בהן בכרוך ואין פותח בכרוך
והטוב והמטיב פותח בכרוך ואין חותם
בכרוך מפלל הברכה בפני עצמה היא ואמר
רב נחמן בר יצחק תדע דהטוב והמטיב לאו
דאורייתא שהרי עוקרין אותה בבית האבל
בדתגיא* מה הם אומרים בבית האבל ברוך
הטוב והמטיב ר"ע אומר ברוך דנין האמת
הטוב והמטיב אין דנין אמת לא אלא אימא
אף הטוב והמטיב מר זוטרא איקלע לבי רב
אשי איתרע ביה מלתא פתח וברוך הטוב
והמטיב אל אמת דנין אמת* שופט בצדק
לוקח במשפט ושליט בעולמו לעשות בו
ברצונו כי כל דרכיו משפט שהכל שלו ואנחנו
עמו ועבדיו ובכל אנחנו חייבים להודות לו
ולברכו גודל פרצות בישראל הוא יגדור את
הפרצה הזאת בישראל לחיים ולהיכן הוא
חזר רב זביד משמיה דאב"י אמר חזר לראש
ורבנן אמרי למקום שפסק והלכתא למקום
שפסק: א"ל ר"ש גלותא לרב ששת אע"ג
דרבנן קשישי אתון פרסאי בצרכי סעודה
בקאי מינייכו בזמן שהן שתי מפות גדול
מסב בראש ושני לו למעלה הימנו ובזמן
שהם שלש גדול מסב באמצע שני לו למעלה
הימנו שלישי לו למטה הימנו אמר ליה וכי
בעי אשתעווי בהדיה* מתרין תרוצי ויתבי
ומשתעי בהדיה א"ל שאני פרסאי דמחוי ליה
במחוג מים ראשונים מהיכן מתחילין אמר
ליה מן הגדול ישב גדול וישמור ידיו עד
שנוטלין בולין א"ל לאלתר מיתתו תבא קמיה
מים אחרונים מהיכן מתחילין אמר ליה מן
הקטן וגדול יתיב וידיו מוזהמות עד שנוטלין
בולין א"ל לא מסלקי תבא מקמיה עד דנמטי
מיא לגביה אמר רב ששת אנא מתניתא
ידענא דתגיא* ביצד סדר הספה בזמן שהן
שתי מפות גדול מסב בראש ושני לו למטה
הימנו בזמן שהן שלש מפות גדול מסב
בראש שני לו למעלה הימנו שלישי לו למטה
הימנו מים הראשונים מתחילין מן הגדול
ימים אחרונים בזמן שהם ה' מתחילין מן
הגדול ובזמן שהם מאה מתחילין מן הקטן
עד שמגיעים אצל ה' וחזרין ומתחילין מן
הגדול וילמקום שמים אחרונים חזרין לשם
ברכה חזרת מסייע ליה לרב דא"ר תיא בר
אשי אמר רב* כל הנוטל ידיו באחרונה
תחלה הוא מוזמן לברכה רב ורבי תיא הו
יתבי בסעודתא קמיה דרבי אמר ליה רבי
לרב קום משי ידך חזייה דקא מרתת אמר
ליה בר פחתי עיין בברכת מוזנא קאמר לך
ת"ד אין מכבדין לא בדרכים ולא בגשרים
ולא

וכוא מימנו ולא לא מתרין ויתבי פי גשי לאשתעווי בקדי שני:
אין מכבדין וכו'. וא"ת הא אמרינן בשבת גפי בניה בכה (ר' נח)
לוי ורב הוגא בר חייא הו קא חלי באורחא קדמה חמריה
דרב הוגא לחמרא דלוי גשי רב הוגא לאפוקי מדעסיה דלוי פוי חלמא
מכבדים בצרכים וי"ל כשיגלו לדרך פתח מכבדין בצרכים חבל חס כל
אחד יגך לדרך ופגעו זה בזה ואירע להם דרך למקום אחד חין מכבדים:
חין